

HEDEMORA TINGSRÄTT

DOM

Referens nr
20561544

Dom nr

Sida
1 (21)Datum
1997-05-28Mål nr
B 348/95Meddelad i
Hedemora

PARTER (antal tilltalade: 1)

Åklagare	Namn, tjänstetitel och åklagarmyndighet van der Kwast, Christer, bitr. överåklagare		
	Överåklagarens kansli, STOCKHOLM		
Tilltalad	Efternamn och alla förnamn Quick, THOMAS Ragnar		
	Personnummer 500426-7190	Yrke/Titel	
	Postadress Säters sjukhus, box 350, 783 27 SÄTER		
		Medborgare i	Rätts- hjälp
	Försvare Borgström, Claes, advokat		☒ Offentlig försvarare ☐ Ombud
Box 22016, 104 22 STOCKHOLM			

DOMSLUT

Den tilltalade har begått följande brott	Brottbenämning Mord	Lagrum 3 kap 1 § brottsbalken
Brottspåföljd	Den tilltalade skall överlämnas till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning	
Tillgodosäkrande av frihetsberövande mm		
Andra lagrum som åberopas		
Särskild rättsverkan mm	Utvisning samt sådan särskild rättsverkan mm som innebär betalningsskyldighet	
	☒ forts. blad	
	Annan särskild rättsverkan Tingsrätten förordnar att verkställda beslag beträffande följande egendom skall bestå tills domen vinner laga kraft: a/ Blå stickad tröja, gul skjorta, brynja, penningbälte av midjetyp, byxor, livrem med Nikon kamerafodral, svart plastkam, kalsonger strumpor, blå fritidsskor, armbandsur Citizen	
Beslut i övriga frågor	Borgström tillerkänns ersättning av allmänna medel med femhundratjugosextusensjuhundratjugosju (526 727) kr, varav 351 400 kr för arbete, 149 240 kr för tidsspillan och 26 087 kr för utlägg. I beloppet ingår mervärdesskatt med 103 913 kr. Av ersättningsbeloppet har 196 055 kr utbetalats som	

quarts/metallarmband, lösa silvermynt, 4 st 10-öringar och 2 st israeliska, tågbiljett NSB nr 25204 Narvik-Stockholm, platsbiljett Narvik-Vännäs, platsbiljett Vännäs-Stockholm (Falu polisområde, beslagsliggare 150.88).

b/ Blend cigarettpaket (gul Blend), svängd påk, 118 cm lång 3305 gram, glasögon, selofanpapper, cigarettfimp, mossas, 2 st nycklar på ring, kulspetspenna, lypsyl, 5-krona, israeliskt mynt, 50-öring, israeliskt mynt, 10-öring, 2 st fimpar, frigolitbit i storlek 20 x 4 x 2,5 cm, blöja, plastomslag benfri kassler, kapsyl, hushållspapper (Falu polisområde, beslagsliggare 159.88).

c/ 235 D-mark, valörer: 2 st 100-sedlar, 1 st 20-sedel, 1 st 10-sedel och en 5-sedel (Falu polisområde, beslagsliggare 166.88).

d/ Israeliskt pass nr 2714653, medlemskort i Israel Youth Hostels Association (vandrarhemskort), utresehandling med hebr. text, flygbiljett tur och retur Tel Aviv - Köpenhamn - Tel Aviv, flygbiljett Köpenhamn - Stockholm, ytterdelar och ytterkuvert till flygbiljetter, bagage identification tag, nr SK 49-98-79, handling med hebr. text och nr 2070624, talong med hebr. text och handskrivet nr 2714653, stämpelbok för vandrarhemsstämplat, plastficka för resecheckar, visa resecheckar utf av Bank Leumi, Israel, häfte med 4 st 50 dollars checkar, den första checken avriven enligt kvarsittande rest, kvarvarande checkars nr 145 6000 968 647-650, visa resecheckar utf av Bank Leumi, Israel, häfte med 5 st 20 dollars checkar, nr 102 6000 680 641-645 (Avesta polisområde, beslagsliggare 88.174).

e/ 1 st VISA resecheck 145 6000 968 645, 1 st VISA resecheck 145 6000 968 646 (Avesta polisområde, beslagsliggare 178.88).

f/ 1 st kvitto nr 3598, Photo Brenner Haifa Ltd, Hehalutz St 31, tel 664137 på kamera Nikon RF med tillv. nr B 5226894. Inköpt 87-10-04, månad svårt att se, kostar 419 israeliska shekel, 1 st instruktionshäfte för kameran, 1 st broschyr över ryggsäck och skor (Avesta polisområde, beslagsliggare 304.88).

g/ Hår vänster hand, märkt A, 1 st hårstrå höger hand, märkt B, glasburk inneh. tejpn. h. hand, C, plastpåse inneh. 2 st plastburkar inneh. tejp v. hands utsida och v. hands insida, D, plastpåse inneh. plastburk inneh. tejp från hals v. sida, E, plastpåse inneh. nagelskrap från h och v hands fingrar, F, kuvert inneh. avgjutn. hjässa höger sida, G, kuvert inneh. hårprov, huvudhår, H, kuvert inneh. hårprov könshår, I, kuvert inneh. hår, h. hands insida (i greppet) säkrat 88-06-12, J, plastpåse inneh. miljöprov, besudl. intill kroppen, 3 st kapillärrör, K, miljöprov, glasburk märkt 2, L, miljöprov från marken, M, miljöprov, glasburk märkt 3, N, miljöprov från marken, söder antr. kroppen, O, miljöprov i glasburk, märkt Avesta K 1147-88, P, miljöprov, slirspår vid kraftledning vägkors, Q (Avesta polisområde, beslagsliggare 344.88).

h/ 1 st filt (Avesta polisområde, beslagsliggare 10201.95).

i/ brevöversändelse, skickad av chefspsykolog Birgitta Ståhle, 7 sidor handskrivet text, skrivet av Thomas Quick (Avesta polisområde, beslagsliggare 50.96).

j/ ca 92 cm lång torr talkvist, ca 97 cm lång torr björkkvist (Avesta polisområde, beslagsliggare 325.96).

k/ 1 st armbandsur av märket Citizen Quartz Seven med blankt metallarmband (Avesta polisområde, beslagsliggare 429.96).

DOM

Dom nr	Sida
	3

Domslut, fortsättning

Datum	Personnummer
1997-05-28	500426-7190

Forts. betr.

21

Beslut i övriga frågor

förskott. Denna kostnad samt vad som utgått av allmänna medel för muntlig bevisning skall stanna på statsverket

1997-05-28

YRKANDEN

Åklagaren har yrkat ansvar å Thomas Quick för *mord* enligt följande gärningsbeskrivning.

Thomas Quick har vid ett tillfälle under tiden 5-11 juni 1988 i Rörshyttan, Hedemora kommun, berövat Yenon Levi livet genom trubbigt våld mot Levis huvud och bål.

Därjämte har åklagaren framställt ett särskilt yrkande om att beslag avseende följande bevismaterial skall bestå tills lagakraftvunnen dom föreligger:

a/ Blå stickad tröja, gul skjorta, brynja, penningbälte av midjetyp, byxor, livrem med Nikon kamerafodral, svart plastkam, kalsonger, strumpor, blå fritidsskor, armbandsur Citizen quartz/metallarmband, lösa silvermynt, 4 st 10-öringar och 2 st israeliska, tågbiljett NSB nr 25204 Narvik-Stockholm, platsbiljett Narvik-Vännäs, platsbiljett Vännäs-Stockholm (Falu polisområde, beslagsliggare 150.88).

b/ Blend cigarettpaket (gul Blend), svängd påk, 118 cm lång 3305 gram; glasögon, selofanpapper, cigarettfimp, mossa, 2 st nycklar på ring, kulspetspenna, lypsyl, 5-krona, israeliskt mynt, 50-öring, israeliskt mynt, 10-öring, 2 st fimpar (väktarplats bevakning), frigolitbit i storlek 20 x 4 x 2,5 cm, blöja, plastomslag benfri kassler, kapsyl, hushållspapper (Falu polisområde, beslagsliggare 159.88).

c/ 235 D-mark, valörer: 2 st 100-sedlar, 1 st 20-sedel, 1 st 10-sedel och en 5-sedel (Falu polisområde, beslagsliggare 166.88).

d/ Israeliskt pass nr 2714653, medlemskort i Israel Youth Hostels Association (vandrarhemskort), utresehandling med hebr. text, flygbiljett tur och retur Tel Aviv - Köpenhamn - Tel Aviv, flygbiljett Köpenhamn - Stockholm, ytterdelar och ytterkuvert till flygbiljetter, bagage identification tag, nr SK 49-98-79, handling med hebr. text och nr 2070624, talong med hebr. text och handskrivet nr 2714653, stämpelbok för vandrarhemsstämplar, plastficka för resecheckar, visa resecheckar utf av Bank Leumi, Israel, häfte med 4 st 50 dollars checkar, den första checken avriven enligt kvarsittande rest, kvarvarande checkars nr 145 6000 968 647-650, visa resecheckar utf av Bank Leumi, Israel, häfte med 5 st 20 dollars checkar, nr 102 6000 680 641-645 (Avesta polisområde, beslagsliggare. 88.174).

e/ 1 st VISA resecheck 145 6000 968 645, 1 st VISA resecheck 145 6000 968 646 (Avesta

1997-05-28

polisområde, beslagsliggare 178.88).

f/ 1 st kvitto nr 3598, Photo Brenner Haifa Ltd, Hehalutz St 31, tel 664137 på kamera Nikon RF med tillv. nr B 5226894. Inköpt 87-10-04, månad svårt att se, kostar 419 israeliska shekel, 1 st instruktionshäfte för kameran, 1 st broschyr över ryggsäck och skor (Avesta polisområde, beslagsliggare 304.88).

g/ Hår vänster hand, märkt A, 1 st hårstrå höger hand, märkt B, glasburk inneh. tejpn. h. hand, C, plastpåse inneh. 2 st plastburkar inneh. tejp v. hands utsida och v. hands insida, D, plastpåse inneh. plastburk inneh. tejp från hals v. sida, E, plastpåse inneh. nagelskrap från h och v hands fingrar, F, kuvert inneh. avgjutn. hjässa höger sida, G, kuvert inneh. hårprov, huvudhår, H, kuvert inneh. hårprov könshår, I, kuvert inneh. hår, h. hands insida (i greppet) säkrat 88-06-12, J, plastpåse inneh. miljöprov, besudl. intill kroppen, 3 st kapillärrör, K, miljöprov, glasburk märkt 2, L, miljöprov från marken, M, miljöprov, glasburk märkt 3, N, miljöprov från marken, söder antr. kroppen, O, miljöprov i glasburk, märkt Avesta K 1147-88, P, miljöprov, slirspår vid kraftledning vägkors, Q (Avesta polisområde, beslagsliggare 344.88).

h/ 1 st filt (Avesta polisområde, beslagsliggare 10201.95).

i/ brev försändelse, skickad av chefspsykolog Birgitta Ståhle, 7 sidor handskriven text, skrivet av Thomas Quick (Avesta polisområde, beslagsliggare 50.96).

j/ ca 92 cm lång torr tallkvist, ca 97 cm lång torr björkkvist (Avesta polisområde, beslagsliggare 325.96).

k/ 1 st armbandsur av märket Citizen Quartz Seven med blankt metallarmband (Avesta polisområde, beslagsliggare 429.96).

DOMSKÄL

Thomas Quick har erkänt gärningen samt förklarat sig inte ha någon erinran mot det särskilda yrkandet.

Åklagaren har inledningsvis uppgivit bl.a. följande. I början av maj 1988 kom den då 24-årige israeliske medborgaren Yenon Levi till Sverige. Avsikten med besöket var att hälsa på släkt men också att se sig omkring i Skandinavien. Det har framkommit, att han besökt bl.a. norra Finland, Luleå och Narvik. Söndag eftermiddag den 5 juni eller påföljande morgon

1997-05-28

växlade han in resecheckar på Stockholms centralstation. Spåren av Yenon Levi upphörde därefter fram till dess han den 11 juni påträffades död intill en skogsbilväg 400 meter sydost från länsväg 762 i Rörshyttan. - Våren 1993 tog Thomas Quick kontakt med polis för att lämna upplysningar. Detta blev inledningen till att han kom att erkänna ett femtontal mord, bland dem det nu aktuella. Av dessa har utredningar avseende fem personer hittills slutförts. Ett av dem, nu preskriberat, skall ha begåtts i Växjö 1964. I Piteå skall ett mord ha begåtts 1976 och i Gällivare 1984 ytterligare två. För de tre sistnämnda har Thomas Quick fällts till ansvar. - Inledningsvis delgavs i denna utredning misstanke om brott också mot Mattias Axelsson, utpekad av Thomas Quick som medgärningsman. Förundersökningen mot Mattias Axelsson lades emellertid ned och åklagaren har förklarat, att ett förhör med Mattias Axelsson i detta mål inte skulle tillföra något av betydelse.

Utredningen i målet har, utöver förhör med Thomas Quick, bestått av vittnesförhör med kriminalinspektörerna Seppo Penttinen och Östen Eliasson samt med chefspsykologen Birgitta Ståhle. Överläkaren Anders Eriksson, av rätten utsedd som sakkunnig, har hörts. Förhållandevis mycket material ur förundersökningen har förebringats, däribland videoupptagningar från vallning och rekonstruktion. Syn har hållits å träpåk, armbandsur samt fotografier.

Thomas Quick har anfört: Alltsedan barndomen har han lidit av ångest. Enligt ett av honom känt mönster stregras denna ångest ibland, något som kan beskrivas som en annalkande fara. Denna försöker han fly undan samtidigt som han medvetet eller omedvetet vill se vari faran består. Faran utgörs av en fantasi att döda eller en lust att begå mord. Genom sådana gärningar kan han, utan att använda ord, berätta om upplevelser han tidigare varit med om eller i närheten av. När han dödade första gången genomled han sin barndoms trauma. Andra gången återupplevde han dessutom det första mordet och så vidare. Vid dödandet, då han utsätter både sig själv och offret för ett starkt trauma, har han kommit ikapp den annalkande faran och ångesten reduceras. Under åttiotalet har han flera gånger tagit kontakt med läkare när han känt ångeststegring, något som i allmänhet resulterat i att ett recept på Sobril skrivits ut. I början av juni 1988 kände han av denna ångeststegring och beslöt sig för att resa till ett "gömsle" i Södertälje för att där avvärja den annalkande faran. Han vill inte närmare beskriva detta gömsle, men det finns i en tanke, i en fantasi mellan honom och

1997-05-28

Mattias Axelsson. Med sig på resan hade han Mattias Axelsson, som då var 16 år gammal. Denne hade sedan hösten 1984 vistats hos honom under längre tider. Mattias Axelsson är ett "trasigt" och övergivet barn, som saknar såväl fader som moder, trots att hon finns i närheten. Mellan honom och Mattias Axelsson finns en vänskapsrelation som är komplicerad; de spelar mycket på varandras ensamhet. Efterhand har de utvecklat ett eget språk, ibland bestående endast av gester. De reste med hans bil, en fyrdörrars Mazda 929 av kombimodell, till Uppsala, där de långtidsparkerade bilen mittemot stationsbyggnaden på andra sidan järnvägsspåren. Vid resor till Stockholm brukade de ställa bilen där. Det var fortfarande förmiddag när de kom fram till centralstationen i Stockholm, varifrån de avsett att med pendeltåg fortsätta färden till Södertälje. Vid ett cirkelformat räck i stationens entréhall uppmärksammade de den för dem obekante Yenon Levi. Dennes späda figur och sydlandska utseende väckte hans intresse. Vidare noterade han att Yenon Levi var på resande fot. Bilden av ett tänkbart offer växte fram och samtidigt ökade lusten att döda. De fundrade på om Yenon Levi var homosexuell och kunde på avstånd se att Yenon Levi löste biljett till Uppsala, varvid de beslöt sig för att följa efter. På perrongen i Uppsala gick de ifatt Yenon Levi och började tala med denne på olika språk. De erbjöd sig att visa Dalarna, men Yenon Levi var avvisande. Gående på var sin sida om Yenon Levi slöt de upp allt tätare med följd att denne hamnade i en tvångssituation. Där man korsar spåren tvingade de Yenon Levi att följa med till höger bort från stationsbyggnaden i riktning mot parkeringen. Han har inga egna minnesbilder om eller när en kniv därvid skulle ha använts. Yenon Levi påkallade inte någon uppmärksamhet. Framme vid bilen hade Yenon Levi inget val. De satte Yenon Levi i höger framsäte. Yenon Levis packning lade de i baksätet eller i bagageutrymmet. Han körde och Mattias Axelsson satte sig bakom Yenon Levi. Resan gick mot en fritidsfastighet i Ölsta, som disponerades av Mattias Axelssons familj. Ingen av dem åt under färden utan de drack endast Coca Cola. Under resan förekom ljudlig och tyst kommunikation mellan honom och Mattias Axelsson. Innebörden av denna var att de hade ett tänkbart mordoffer. Mattias Axelsson hade en kniv framme och förde den mot Yenon Levis hals och haka. Framme i Ölsta ville han, när de samtalade på gårdsplanen, dämpa den mycket starka rädsla Yenon Levi gav uttryck för. Yenon Levi talade om svenskarnas friare syn på sex. Uppenbarligen insåg Yenon Levi att han var homosexuell och sade sig ha samma läggning. Om det var sant eller om det sades på grund av rädsla vet han inte. De gick i alla fall in i köket och onanerade tillsammans. Därvid noterade han att Yenon Levi var om-

1997-05-28

skuren. Mattias Axelsson, som då befann sig utanför huset, förstod efter en stund vad de höll på med. En stark konflikt mellan honom och Mattias Axelsson uppstod då. Han fruktade att mista Mattias Axelsson. De aggressiva känslor som uppkom riktade han mot Yenon Levi. Ute på gården igen var Yenon Levi mycket rädd och gjorde ett försök att fly. Denne valde dock att springa åt "fel håll" och han hann snart ifatt Yenon Levi, som föll omkull i en spiralrörelse och slog i axel och huvud; pannan blödde. När Yenon Levi låg på rygg stampade han kraftigt med foten mot dennes buk. Han upplevde att sparken träffade särskilt hårt, eftersom det var fast mark under Yenon Levi. Denne föreföll livlös, och de beslutade sig för att bära Yenon Levi till en myr, belägen tre kilometer från huset. Hans tanke var att de där skulle stycka kroppen, något han dock inte berättade för Mattias Axelsson. Det visade sig alltför mödosamt att bära kroppen den långa vägen, varför de bestämde sig för att föra den till Jungfruberget i Falun. De lade Yenon Levi i baksätet under en filt med huvudet bakom föraren. Yenon Levis packning, som hade tagits ur bilen i Ölsta, togs med på resan. Efter en halvtimme, när de var i Sala, började Yenon Levi ge ljud ifrån sig och, till deras förskräckelse, röra sig. För att undgå upptäckt var de angelägna om att inte överträda någon hastighetsbegränsning. Vid en vägskylt som det stod Grangärde eller möjligen Garpenberg på tog de av från riksvägen i syfte att gena mot Falun. Yenon Levi rörde sig alltmer och hade uppenbart ont. De följde vägen mot Stjärnsund och beslöt sig för att stanna vid första bästa skogsbilväg. Relativt snart fann de en lämplig skogsväg som av gräsväxt att döma inte användes så ofta. De stannade bilen längs med vägen. När de drog ut Yenon Levi hade dennes medvetenhetsgrad ökat betydligt. Yenon Levi stod på benen i en fällknivsliknande ställning. Stämningen var aggressiv och riktad mot Yenon Levi, som rörde sig försiktigt. Han hittade ett kraftigt trästycke av vedkaraktär utan bark, varmed han utdelade ett hårt slag mot Yenon Levis huvuds högra sida. Av detta blev Yenon Levi än ostadigare och han stöttade Yenon Levi när denne "raglade" omkring på platsen. Yenon Levi gjorde herefter någon form av flyktförsök och gick över vägen i en halvcirkelformad rörelse. Han utdelade då ett par stötar med träpåken mot Yenon Levis högra sida. Yenon Levi föll därefter ned på marken och när denne låg ned, blödande och "krampande", utdelade han ett nytt slag mot vänster sida av Yenon Levis huvud med kraftigt blodflöde från vänster öra som följd. Yenon Levi krampade ytterligare en gång, varefter han avled. Då kroppen efter Yenon Levi låg alltför synligt, bar han och Mattias Axelsson den en bit in i skogen. Kroppen kom att hamna i en hukande ställning. Han lade då kroppen i det "be-

1997-05-28

kväma" läge som man senare skulle finna den. I detta ögonblick blev han ännu mer psykotisk och kände ett behov av att identifiera sig med offret. När Mattias Axelsson gick mot bilen och hämtade en domkraft kände han ett ögonblick att han var i Mattias Axelssons kropp. En känsla av rädsla att förlora Yenon Levi uppstod, och han sade åt Mattias Axelsson att de skulle stycka kroppen. Mattias Axelsson blev då mycket upprörd och skrek åt honom att han var sjuk. De lämnade platsen ungefär 20 minuter efter det att de anlät och under resan hem till Grycksbo gjorde han allt för att överbrygga den spricka som uppstått mellan honom och Mattias Axelsson. Framkomna vid 20.00-tiden möttes de av Maria Sykjäinen, en flicka som hade haft hand om hans hundar. Hon såg sannolikt att de bar ned Yenon Levis packning i källaren. Packningen öppnades aldrig helt, men han har minnesbilder av att ha visat Maria Sykjäinen ett par kängor. Yenon Levi hade ett par knivar på sig, en av dem i sameslöjdstil. Dessa förvarade han ett antal dagar under ett badkar. Under en senare resa, till Norge, tog han dem med sig. Kameran som Yenon Levi skulle ha haft med sig minns han inte. Hans identifikationsproblem kvarstod och han återvände till skogsbilvägen påföljande morgon. Att döda är att ge liv och han ville återbörda kroppen till sig. Som ett resultat av föregående dags strid var offrets tröjor uppdragna ur byxorna. Där kände han med handen på den döda kroppen under tröjan ned mot magtrakten, över fotanklarna och på Yenon Levis armbandsur. Det sistnämnda fängade hans intresse, stort och klumpigt som det var när det hängde långt ned på Yenon Levis smala handled. Han skrämde dock av den kalla kroppen; han hade väntat sig en varm kropp, men Yenon Levi var överhövan död. - Vid denna tid bodde han i Grycksbo i närheten av Falun och drev en kiosk på Drottningplan tillsammans med Mattias Axelssons mor. Kiosken hade regelbundna öppettider, men arbetstiderna var flexibla. Av bokföring kunde inte utläsas hur man arbetat, eftersom de manipulerade med dagskassor och redovisning i syfte att undgå beskattning. Efter dådet kände han ett starkt kontrollbehov och läste mycket om det inträffade. Därvid upprördes han bl.a. av att journalister skrev att kroppen slängts ut från en bil. I längden blev det alltmer plågsamt att ta del av det som skrevs. Han har inte sett de avsnitt av TV-programmet Efterlyst som behandlade denna händelse. - Anledningen till att han angav brottsplatsen till fel sida av vägen och att han inledningsvis talade om att han slagit med en sten och en domkraft är att han har svårt att närma sig dessa händelser. Han väljer en taktik - medvetet eller omedvetet - att kalla saker vid annat namn, ett sätt att undvika kollaps. Hade han känt till vilka obehag terapin skulle medföra, hade han aldrig valt att medverka.

1997-05-28

En del fakta har han med avsikt låtit bli att berätta om av det skälet att han inte vill agera åklagare gentemot Mattias Axelsson. De glasögon som fanns på platsen köpte han eller Mattias Axelsson sannolikt på en bensinstation. Dessa användes som ett slags förklädning. - Att han nu berättar om det som inträffat beror på att han vill ta ansvar för det som gjorts, att han - i den mån det är möjligt - vill lindra plågorna för de anhöriga till offren genom att ge dem visshet om vad som hänt samt att han vill medverka till att kunskapen om hans sjukdom ökar och på så sätt kanske bidra till att liknande händelser undviks i framtiden. Han kommer aldrig att kunna försonas med det han gjort. Möjligen kan han försonas med tanken på att inte kunna försonas.

Seppo Penttinen har uppgivit: Han har lett förhören med Thomas Quick sedan den 9 mars 1993. Första gången Yenon Levi kom på tal var i samband med en rekonstruktion i Gällivare 1995 då Thomas Quick talade om "shalom-händelsen". Han upprättade den 20 september samma år en promemoria om detta. Thomas Quick hade tidigare inte varit misstänkt eller ens satts i samband med Yenon Levis död. Han hade heller inte haft någon tanke på att Thomas Quick kunde ha haft med det att göra. Thomas Quick hade förhållandevis väl utpekad platsen under förhör. I Rörshyttan pekades platsen ut under stora ångestsymptom ut men fel sida vägen angavs. Yenon Levis skada på vänster sida huvudet har Thomas Quick beskrivit på samma sätt under alla förhör. Den på höger sida berättade Thomas Quick om vid förhör hållet den 23 februari 1996. Ordningsföljden mellan slagen har varit densamma hela tiden. Också bukskadan samt axelskadan föranledd av fallet har beskrivits under längre tid. Thomas Quick har talat om knivstick mot hals men haft olika versioner om vilka skador dessa orsakat. Inledningsvis talade Thomas Quick om att slagen utdelades med en domkraft. Fälgkors, kofot och sten har också nämnts. I mars 1996 antyddes att det var ett föremål av trä och under hösten talades endast om trä. Han fick intrycket av att Thomas Quick hela tiden vetat om att det var en träpåk men av ångest avstått från att berätta; det har talats om förlängd arm och vedträ. Vid det sista förhöret, den 11 december förra året, berättade Thomas Quick att Yenon Levi var omskuren. Yenon Levis klädsel beskrevs väl. Thomas Quick sade att Yenon Levi bar en beigefärgad t-tröja, en för årstiden alltför varm stickad tröja samt ytterligare en tröja; att Yenon Levi bar tre tröjor nämndes tidigt i utredningen. Byxorna skulle ha varit sand- eller khakifärgade med vida byxben nedtill. Den 7 december 1995 talade Thomas Quick om att det var en glipa mellan byxa och

1997-05-28

tröjor. Jackan skulle ha varit av poplentyg, fodrad och med glatt yta, olikfärgad på in- och utsida. I en annan utredning har Thomas Quick omnämnt en ljus slidkniv av sameslöjd. Thomas Quick beskrev en kamera i fodral och att remmen satt i kameran och inte i fodralet. Felaktigt talade Thomas Quick om att det var en systemkamera. Thomas Quick beskrev kängorna och berättade vidare att man på brottsplatsen kastat ut Yenon Levis tillhörigheter, däribland penna och mynt, vilket skulle vara ett sadistiskt spel för att utöva makt. Vid rekonstruktion den 20 maj 1996 skulle en av deltagarna lägga ifrån sig sina glasögon. Thomas Quick uppmärksammade dessa och berättade att "de fanns här". Den 4 oktober 1996 förevisades Thomas Quick tio par nya glasögon. Denne pekade då ut det par som var likadant som det på platsen funna. Vid något tillfälle sade Thomas Quick att de skulle kontrollera vilket slags armbandsur Yenon Levi bar. Den 7 december 1995 beskrev Thomas Quick armbandsuret som för stort till Yenon Levis handled. Man visade Thomas Quick den 4 oktober 1996 tio olika armbandsur, däribland Yenon Levis. När de lagt dem framför Thomas Quick såg han att ett av uren gick, det som hade tillhört Yenon Levi. Thomas Quick noterade direkt att ett av uren var i gång och sade sig störas av det. Efter att ha känt på dem valde Thomas Quick ut en s.k. Rolex-kopia och sade att den var mest lik av de tio. Yenon Levis armbandsur var av fabrikat Citizen. Både den och Rolex-kopian hade vit urtavla och armband av stål. Husundersökningar i Thomas Quicks bostad och i hans rum på Sätters sjukhus har varit resultatlösa. - Under arbetets gång har rätt förundersökningssekretess. Thomas Quick har fått kännedom endast om att Maria Sykjäinen nämnt något om skor och att han vid utpekande av platsen var på rätt plats men fel sida vägen. Thomas Quick har ändrat uppgifter under utredningens gång, men dessa ändringar har han gjort utan påverkan. Således kan inte "felaktigheter" ha stått klara för Thomas Quick genom att man enträget upprepat samma fråga eller genom att man frågat om han varit säker på sina svar. Thomas Quick brottades under förhören med svår ångest; det blev ibland nödvändigt med minutlånga pauser. Det kunde emellanåt vara plågsamt att vara förhørsledare. Genomgående hade Thomas Quick lättare att beskriva centrala moment. I fråga om ej så "laddade" händelser kunde minnesbilderna vara mer diffusa.

Östen Eliasson har berättat: Han var med vid platsundersökning. Omfattande undersökningar har ägt rum. Skogsvägen har förändrats något sedan sommaren 1988. Vegetationen har ökat. På plats visade Thomas Quick på en trädstam hur grov påken var, något som

1997-05-28

stämde relativt väl. Man har utan positivt resultat undersökt om det i Rörshyttan eller på beslagtaget material skulle ha funnits spår av jord från Ölsta.

I början av utredningen framkom att Yenon Levi skickat post till föräldrarna i Israel. Svensk polis for dit och var med vid förhör med dem. Därvid nämnde modern, Sara Levi, att Yenon Levi i brev meddelat att han köpt presenter, "två knivar i trä snidade på ett speciellt sätt".

Anders Eriksson har uppgivit att han som underlag för sitt sakkunnigutlåtande daterat den 28 mars i år haft bl.a. obduktionsprotokoll från den 14 juni 1988, protokoll över mikroskopisk undersökning från 1988, analys av innehållet i Yenon Levis magsäck från Statens Livsmedelsverk, fotografier samt protokoll över förhör med Thomas Quick.

I utlåtandet, till vilket Anders Eriksson hänfört sig under förhöret, anges, i den del han jämfört Thomas Quicks berättelse med vad man funnit, bl.a. följande.

Den döda kroppen efter Levi har företett hudskador uppkomna genom trubbigt våld, vilka är förenliga med att de kan ha uppkommit i samband med handgemäng, och detta överensstämmer med Quicks uppgifter om ett slagsmål, sparkar och slag med händer. Även de revbensbrott som den döda kroppen efter Levi har företett kan ha uppkommit i samband med slag och/eller sparkar, vilket överensstämmer med Quicks uppgifter.

Den döda kroppen efter Levi har vidare företett skador på händerna och på underarmarna, vilka kan representera skavärjningsskador, och detta överensstämmer med Quicks uppgifter om att ynglingen värjt sig och gjort motstånd.

Quicks uppgifter om att ynglingen hade smärtor i den högra axeln kan motsvaras av skador på den högra axelns ovansida på den döda kroppen efter Levi. Det går dock inte att bedöma om dessa skador har gett upphov till smärtor eller inte. Skadornas lokalisation på axelns ovansida kan tala för att skadorna har uppkommit genom ett slag snarare än genom ett fall.

De inre bukskador den döda kroppen efter Levi har företett kan ha uppkommit på det sätt som Quick har uppgett, i form av stampning mot buken då ynglingen låg på rygg, och/eller genom stöt/stötar med slagträ/träpåk.

En stöt som Quick uppger att han har utdelat med slagträet/träpåken mot den högra sidan av ynglingens bål kan ge upphov till

1997-05-28

revbensbrott, vilket den döda kroppen efter Levi har företett på höger sida.

En stöt som Quick beskriver att han har utdelat mot ynglingens bål strax till höger om medellinjen och nedom ett plan genom naveln kan ha förorsakat en ytlig hudavskrapning och rödbrun missfärgning i detta område på den döda kroppen efter Levi.

Några skador på ryggen har den döda kroppen efter Levi inte företett. (Anm. Här har Anders Eriksson inför rätten förtydligat att Levi ej företett hudskador på ryggen; en revbensfraktur fanns dock). Quicks uppgifter om våld mot ynglingens rygg är dock inte sådana att man otvetydigt kan dra den slutsatsen att denna våldsutövning måste ha lett till någon skada.

Det antal slag (två) som Quick har uppgett att han har utdelat med slagträet/träpåken mot ynglingens huvud överensstämmer med antalet skadeområden på huvudet av den döda kroppen efter Levi.

Lokalisationen av den skada som enligt Quick har uppkommit på ynglingens huvud efter det första slaget med slagträet/träpåken överensstämmer med lokalisationen av en skada på den döda kroppen efter Levi även om Quick placerar skadan något högre upp på hjässan än vad fallet var på den döda kroppen efter Levi.

Även Quicks beskrivning av den skada som uppkom efter det första slaget med slagträet/träpåken mot ynglingens huvud överensstämmer med utseendet av skadan baktill på hjässan på den döda kroppen efter Levi.

Lokalisationen av den skada som enligt Quick har uppkommit efter det andra slaget med slagträet/träpåken mot ynglingens huvud överensstämmer med fynd på den döda kroppen efter Levi vad avser sidolokalisationen, det vill säga lokalisation till vänster om medellinjen. Dock placerar Quick skadecentrum något längre fram mot pannan än vad fallet var på den döda kroppen efter Levi. Quicks uppgift om att det andra slaget utdelats framifrån överensstämmer med fynden på den döda kroppen efter Levi, medan Quicks uppgift om att ynglingens "pannben" krossas inte är anatomiskt korrekt i förhållande till de fynd som gjordes på den döda kroppen efter Levi.

Quicks uppgift om hörbara ljud när ynglingens skalle krossades framstår som trovärdiga i relation till de skador som den döda kroppen efter Levi företedde.

Quicks uppgifter om att ynglingen dör sedan det sista slaget har utdelats mot ynglingens huvud överensstämmer med att den döda kroppen efter Levi har företett omedelbart dödliga skallskador. Den döda kroppen efter Levi har även företett dödliga inre bukskador men dessa skador var inte omedelbart dödande.

Våld mot huvudet kan ge upphov till kramper i kroppen, vilket överensstämmer med Quicks uppgifter.

Quicks uppgifter om att ynglingen har tilldelats knivstick mot

1997-05-28

halsen och bröstet bekräftas inte av fynden på den döda kroppen efter Levi, där några skador som kan associeras till skarpt våld inte kunnat påvisas. Det måste dock noteras att den ursprungliga karaktären av skadorna i huden vid den vänstra delen av underkäken inte kan bedömas p.g.a. angrepp av fluglarver efter döden.

Den döda kroppen av Levi har företett överhudsavskrapningar i höftregionerna, men inga sårskador som kan ha gett upphov till mer än obetydlig blödning, vilket inte överensstämmer med Quicks uppgifter om en blödning från den ena höften.

Den döda kroppen efter Levi har företett en intorkad missfärgning på den högra handledens lillfingersida, vilket kan överensstämma med Quicks uppgift om en inte närmare beskriven skada på den ena handleden.

Den döda kroppen efter Levi har inte företett några skador på halsens framsida över strupen, vilket inte överensstämmer med Quicks uppgifter om en skada i det här området.

På grund av förruttnelse går det inte att bedöma om den döda kroppen efter Levi har företett skador uppkomna efter dödens inträde, förutom de av fluglarver åstadkomna skadorna, varför Quicks uppgift om att medgärningsmannen sparkar mot den döda kroppen inte kan bedömas.

Quicks uppgift om att ynglingens ansikte var blodigt överensstämmer med fynd av intorkat blod i ansiktet på den döda kroppen efter Levi. Quicks mer detaljerade beskrivning av blodbesudlingar över den nedre delen av ansiktets vänstra halva överensstämmer med det blodflöde som kan förväntas vid den typ av våld mot skallen som Levi utsatts för och från de skador som den döda kroppen efter Levi uppvisat, liksom med den typ av våldsutövning som Quick beskrivit. Härvid kan nämligen förväntas ett blodflöde ur den vänstra yttre hörselgången.

Quicks uppgift att ynglingen inte har ätit någonting under fyra timmars tid överensstämmer med den nästan totala frånvaron av magsäcksinnehåll hos den döda kroppen efter Levi.

Quicks uppgift om att den döda kroppen var tung och stel överensstämmer med den likstelhet som inträder efter att en kropp legat död den tid som Quick uppgett.

Av tillgängliga fotografier på den döda kroppen efter Levi kan inte någon säker skäggväxt ses, varför Quicks uppgift om att ynglingens skägg skall ha vuxit efter döden är svårbedömd.

Quicks beskrivning att den döda kroppen var gulblek kan överensstämma med utseendet på en död kropps hudfärg.

Quicks uppgift om att ynglingen var omskuren överensstämmer med fynden på den döda kroppen efter Levi.

1997-05-28

Sammanfattning

Samtliga skador som den döda kroppen efter Levi har företett har uppkommit genom inverkan av trubbigt föremål och kan överensstämma med Quicks uppgifter om användandet av ett slagträ/träpåk, sparkar och slag. De skullskador den döda kroppen efter Levi har företett med krosskador och brott i skall- och ansiktsben talar starkt för att gärningsmannen har använt ett tillhygge, vilket stämmer överens med Quicks uppgifter.

Quick har uppgett precisa lokalisationer för två skador på huvudet, vilka i huvudsak stämmer överens med två skadeområden på huvudet av den döda kroppen efter Levi. Vidare har Quick preciserat två områden på ynglingens bål som har tilldelats slag med slagträet/träpåken, vilka överensstämmer med revbensbrott på höger sida och hudskador på buken på den döda kroppen efter Levi. Skadelokalisationerna överensstämmer också med de inre skador i buken som Levi företett, medan arten och graden av dessa inre skador bättre överensstämmer med Quicks uppgifter om "stampning". Dessutom har Quick preciserat en skada på den ena handleden, vilken överensstämmer med en skada på den högra handleden på den döda kroppen efter Levi. Quick har också preciserat lokaliseringen av smärtor i den högra axeln, som ynglingen skall ha ådragit sig efter ett fall. Det fanns skador på den högra axeln på den döda kroppen efter Levi, men det kan inte avgöras i vilken utsträckning Levi har upplevt smärtor.

Skador på händer och underarmar på den döda kroppen efter Levi kan representera s.k. avvärjningsskador, vilket överensstämmer med Quicks uppgifter om att ynglingen har värjt sig.

Quicks beskrivning av blodbesudlingar i ansiktet på ynglingen överensstämmer med fynden på den döda kroppen efter Levi. Detaljbeskrivningarna av blod till synes kommande från den vänstra yttre hörselgången överensstämmer med att sådana blödningar kan förväntas vid den skadebild som den döda kroppen efter Levi företett.

Quicks uppgift om att våld mot skallen har lett till kramper framstår som rimlig liksom hans uppgift om att det andra slaget mot huvudet skulle ha lett till döden.

Quick har beskrivit våld mot ryggen på ynglingen, men det fanns inga skador på ryggen på den döda kroppen efter Levi. Det av Quick beskrivna våldet mot ynglingens rygg behöver dock inte ha gett upphov till skador. Quicks uppgift om blödning från den ena höften motsvaras inte av någon blödande skada på den döda kroppen efter Levi.

Quick har inte övertygande redogjort för något våld som skulle kunna ha förorsakat brottet i den högra tarmbensvingen på den döda kroppen efter Levi.

Quick har, förutom uppgifter om skador orsakade av trubbigt våld, också uppgett att ynglingen åsamkats skador genom inverkan av kniv. Några skador orsakade av eggvassa föremål har

1997-05-28

inte kunnat påvisas på den döda kroppen efter Levi, men det finns skador i huden i anslutning till den vänstra delen av underkäken, vars ursprungliga karaktär inte kan avgöras.

Under förhöret har Anders Eriksson tillagt: Det har inte gått att exakt fastställa dödsdatum. Man fann 500 milliliter blod i Yenon Levis buk, något som i sig inte varit dödande. Ursprunglig mängd var dock säkert större. Detta kunde ha orsakat dödsfall inom flera tiotals minuter, kanske timmar. Hjärtat slog när detta slag utdelades. Efter det andra slaget mot huvudet upphörde hjärnan att fungera; hjärtat kan därefter ha slagit i tre minuter. Med ledning av flugornas angrepp kan slutsatsen dras att kroppen legat på platsen ett par eller tre dygn. Det är en utbredd vanföreställning att skägg växer en tid efter det att döden inträffat. I själva verket drar huden ihop sig, vilket gör att betraktare vilseleds.

Birgitta Stähle har berättat: Hon är legitimerad psykolog och har tjänstgjort vid rättspsykiatriska enheten på Sätters sjukhus sedan 1984. Regelbunden kontakt med Thomas Quick inleddes i april 1994 och hon har sedan dess varit hans terapeut. Dessförinnan hade hon haft viss kontakt med honom. Hon var medveten om att brottsutredningar pågick men var noga med att skilja mellan dessa och terapin. Syftet med terapin var att Thomas Quick skulle se sin egen livshistoria sedan tidig ålder. Under traumatiska samtal har denna växt fram. Det är fråga om en ansträngande process och det kräver stort mod att delta i den. Uppgiften består i att underlätta för patienten att berätta med egna ord om olika upplevelser. Man får inte föregripa ett skeende, men man skall uppmuntra patienten att berätta. Hon har inte känt till innehållet i brottsutredningarna, som pågår parallellt. Inte heller vill hon veta något, eftersom det sannolikt skulle hindra henne i arbetet. Vid ett tillfälle när Thomas Quicks offentlige försvarare hade förhinder var hon närvarande som stöd vid en vallning. Det kom då att stå klart för henne hur litet hon egentligen kände till om gärningen. Hon har också varit närvarande vid ett förhör den 11 december 1996. Ibland hör hon folk antyda att detta skulle vara ett sätt för Thomas Quick att komma ut från sjukhuset. Sådana tankar vittnar om bristande insikt och kunskap om det svåra arbete Thomas Quick genomgår; det är inte fråga om några picknick-resor.

1997-05-28

Tingsrätten gör följande bedömning

Thomas Quick har erkänt gärningen. Erkännandet i sig utgör ett bevisfaktum. Bevisvärdet av ett erkännande kan förringas om utredningen ger vid handen att det av en eller annan anledning skulle finnas skäl för den tilltalade att avge ett oriktigt erkännande. Är så inte fallet, utgör erkännandet i sig ändå inte tillräcklig bevisning i mål om grovt brott. I sådana mål, där kravet på fullständig utredning gör sig starkt gällande, kan inte ett erkännande läggas till grund för en fällande dom om inte åtalet stöds också av andra omständigheter. I detta mål har inte förebringats någon bevisning som direkt binder Thomas Quick vid gärningen. Däremot kan de uppgifter han lämnat, jämförda med vad som framkommit under polisutredningen samt med viss hänsyn tagen till vad som varit känt för allmänheten, tillsammans med erkännandet utgöra tillräcklig bevisning för fällande dom.

Det bör här framhållas att ett oriktigt erkännande förutsätter antingen att Thomas Quick efter dådet samlat information på olika sätt i syfte att sju år senare erkänna gärningen eller att han vid ett senare tillfälle studerat tidningsartiklar m.m. inför erkännandet.

Rätten har således först att undersöka om det skulle kunna finnas skäl för Thomas Quick att lämna ett oriktigt erkännande. Ett motiv kunde vara att han skulle vilja skydda någon. Såvitt framkommit hade utredningsarbetet mer eller mindre avstannat vid tiden för Thomas Quicks erkännande. Det fanns således ingen misstänkt att skydda. Hade han haft för avsikt att hjälpa någon, hade han sannolikt inte som medgärningsman utpekat Mattias Axelsson, vilken förnekat all kännedom om händelsen. Utredningen om Thomas Quicks personliga förhållanden har varit omfattande. Inget i denna talar emellertid för att han skulle ha svårt att skilja mellan fantasi och verklighet. Inte heller finns det beaktansvärda skäl att anta att han skulle vilja uppnå någon form av herostratisk ryktbarhet. Mot bakgrund av vad Birgitta Ståhle och Seppo Penttinen berättat - rätten saknar anledning att ifrågasätta riktigheten av deras uppgifter - är det inte troligt att erkännandet skulle ha motiverats av en i och för sig rimlig längtan att då och då komma bort från sjukhusmiljön.

Sammantaget finner rätten inte att något tyder på att Thomas Quick skulle ha skäl att avge ett oriktigt erkännande.

1997-05-28

Erkännandet i sig är måhända nödvändig bevisning i förevarande mål. Som tidigare nämnts är det emellertid inte tillräcklig bevisning.

Genom vittnesmålet med Seppo Penttinen är utrett att förhören hållits på ett föredömligt sätt utan inslag av t.ex. ledande frågor eller enträgna upprepningar. Förundersökningssekretess har rått. Det finns inte skäl att anta att han under terapin skulle ha kunnat ta del av fakta beträffande polisens olika fynd. Nämnas skall dock att han inte varit underkastad något slags restriktioner under sin vistelse på Sätters sjukhus.

Thomas Quicks berättelse inför rätten har varit väl sammanhängande och fri från direkta motsägelser. Han har dock varit något vag beträffande ändamålet med resan till Södertälje och därtill ovillig att närmare förklara vari "gömslet" bestod. Uppgiven resväg kan förefalla något märklig om än inte orimlig vid en resa från Grycksbo till Södertälje, när man har tillgång till bil. Samma förhåller det sig med uppgiften om hur de förmådde Yenon Levi att följa med till parkeringen från den sällan folktomma stationen i Uppsala samt vad som nämndes om glasögonen. Här skall dock vägas in Thomas Quicks uppgift om att han inte vill agera åklagare gentemot Mattias Axelsson samt vad Seppo Penttinen berättat om att Thomas Quicks minnesbilder varit bättre i fråga om centrala händelseförlopp, vilket är begripligt i all synnerhet som det är fråga om en händelse som skall ha ägt rum för nio år sedan. Vart Yenon Levis packning tog vägen har Thomas Quick inte nämnt. Skulle han ha lämnat en påhittad berättelse, hade han emellertid kunnat säga att han gjort sig av med den, vilket sannolikt hade varit svårt att vederlägga.

Tydligen har den slutliga versionen vuxit fram efter flera förhör. Thomas Quick har berättat att det berott på svårigheter att närma sig vissa detaljer. I massmedia beskrevs tidigt att Yenon Levi misshandlats till döds med en träpåk. Hade Thomas Quick haft avsikten att vilseleda genom att oriktigt påta sig ansvaret för gärningen, hade han sannolikt inte tvekat att tala om en träpåk i stället för sten, kofot och domkraft. Efter att vid förhör ha pekat ut fyndplatsen till rätt sida vägen, valde han vid rekonstruktionen fel sida under påståendet att han känt vända för att ange det rätta förhållandet. Dessa omständigheter sammantagna med att han under utredningens gång utan påverkan till slut lämnat en version som väl överensstämte med verkliga förhållanden samt med beaktande av att det inte förefaller orimligt att

1997-05-28

det skulle vara förenat med obehag att konfronteras med liknande händelser, medför att det finns skäl att sätta tilltro till hans förklaring till att han ibland lämnat missvisande uppgifter.

Allmänt sett kan sägas, att det måste vara mycket svårt att oriktigt redogöra på ett sätt som så väl överensstämmer med verkliga förhållanden, även om man tagit del av många uppgifter i massmedia. Här kan tilläggas, att de sistnämnda inte i alla avseenden varit helt korrekta.

Brottsplatsen är belägen cirka 400 meter från länsvägen i Rörshyttan. Den uppgiften har förekommit i massmedia. Vidare har i TV-programmet "Efterlyst" den 17 maj 1991 visats ett flygfoto med platsen inringad. En bit in på skogsvägen finns ett vägskal. Thomas Quick valde vid rekonstruktion rätt riktning. Därefter pekade han ut platsen där kroppen efter Yenon Levi legat med en avvikelse om cirka fem meter från den verkliga fyndplatsen men på fel sida vägen. Emellertid hade han vid tidigare förhör angivit rätt sida. Skogsvägen har få eller inga särskilda riktmärken som kan utgöra stöd för minnet. Stor vikt bör fästas vid att Thomas Quick med så stort mått av säkerhet utpekade platsen.

Med hög grad av tillförlitlighet har Thomas Quick beskrivit Yenon Levis klädsel. Kängorna har förekommit på bild i massmedia. Att byxorna hade vida ben nedtill och att Yenon Levi hade tre plagg under jackan har däremot inte, efter vad som får anses utrett, varit känt för allmänheten, något som förstärker intrycket av att Thomas Quick återgivit något självupplevt.

Att Thomas Quick pekade ut ett armbandsur som var snarlikt med det verkliga är inte utan betydelse. Av hans korrekta utpekande av glasögonen får dock slutsatser dras med stor försiktighet, eftersom dessa förekommit på bild i massmedia. Thomas Quick har nämnt en kniv av sameslöjd och Yenon Levis mor har berättat att sonen i brev beskrivit en liknande. Det har inte framkommit, att detta varit känt för allmänheten, varför Thomas Quicks uppgift härvidlag är särskilt betydelsefull.

Efter undersökning har man kunnat fastställa att den i beslag tagna träpåken använts vid gärningen. Som tidigare nämnts har den omtalats i massmedia. Den omständigheten att

1997-05-28

påken saknade bark, en uppgift som Thomas Quick lämnat, har allmänheten dock inte, såvitt känt, kunnat skaffa sig vetskap om.

Som framgått av Anders Erikssons utlåtande stämmer Thomas Quicks beskrivning av skadorna väl överens med obduktionsresultaten. Också beträffande skadorna har information förekommit i massmedia. Denna har dock varit förhållandevis allmänt hållen. Thomas Quicks uppgifter i detta avseende talar för att han är gärningsmannen.

Sammantaget finner rätten att Thomas Quicks berättelse har högt bevisvärde. Genom erkännande och övrig utredning är det ställt utom rimligt tvivel att Thomas Quick begått den åtalade gärningen.

Thomas Quick skall således fällas till ansvar för att uppsåtligen ha berövat Yenon Levi livet. Fråga uppkommer om brottet skall bedömas som dråp eller mord. Vägledande vid denna bedömning är brottets straffvärde. Den enda omständighet som i förevarande fall skulle kunna tala för att hänföra brottet till den lindrigare rubriceringen är Thomas Quicks senare i denna dom beskrivna psykiska särdrag, vilka uppenbart haft betydelse för händelseförloppet (se 29 kap. 3 § första stycket 2 brottsbalken samt NJA 1989 s. 97). Främst mot bakgrund av det utdragna lidande Yenon Levi utsatts för kan Thomas Quicks psykiska särdrag inte anses utgöra tillräckliga skäl att bedöma brottet som dråp. Thomas Quick skall därför dömas för mord.

I kriminalregistret förekommer Thomas Quick under fyra avsnitt. Under det första antecknas att det inför en dom meddelad 1970 genomförts en rättspsykiatrisk undersökning. För stöld, grov stöld och grovt rån dömdes Thomas Quick, som före år 1992 hette Sture Bergwall, av Svea hovrätt den 14 juni 1991 till slutet psykiatrisk vård. Vid Piteå tingsrätt dömdes han den 16 november 1994 för mord. Påföljden bestämdes därvid till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning. Samma påföljd valde Gällivare tingsrätt den 25 januari förra året i en dom där Thomas Quick förklarades skyldig till mord.

Överläkaren Jon Gunnlaugsson vid Sätters sjukhus har i yttrande anfört bl.a. att Thomas Quick vårdas vid rättspsykiatriska regionvårdsenheten sedan den 29 april 1991, att den

1997-05-28

kliniska diagnosen vid rättspsykiatrisk undersökning genomförd i mars 1991 var personlighetsstörning med personlighetsorganisation på borderline-nivå kombinerad med allvarlig impulskontrollstörning och sexuellt perverterat beteende med sadomasochistiska drag, att Thomas Quick uppfyller kriterierna enligt 30 kap. 6 § brottsbalken samt att Thomas Quick bedöms vara i behov av vård under en längre tid.

Mot bakgrund av det anförda skall påföljden för Thomas Quick bestämmas till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning.

Yrkandet om att beslag skall bestå bör, såsom lagligen grundat, bifallas.

Claes Borgström har yrkat ersättning bl.a. för arbete motsvarande en tidsåtgång om 350 timmar. Större delen av detta arbete har utförts under förundersökningen. Tillfrågad därom har åklagaren sagt sig inte finna skäl att ifrågasätta den uppgivna tidsåtgången. Då inte heller rätten betvivlar Claes Borgströms uppgift, får hans yrkande anses skäligt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR se bilaga Dv 400

Överklagande senast 1997-06-18

Inlägga ställs till Svea hovrätt

På tingsrättens vägnar

Lennart Furufors